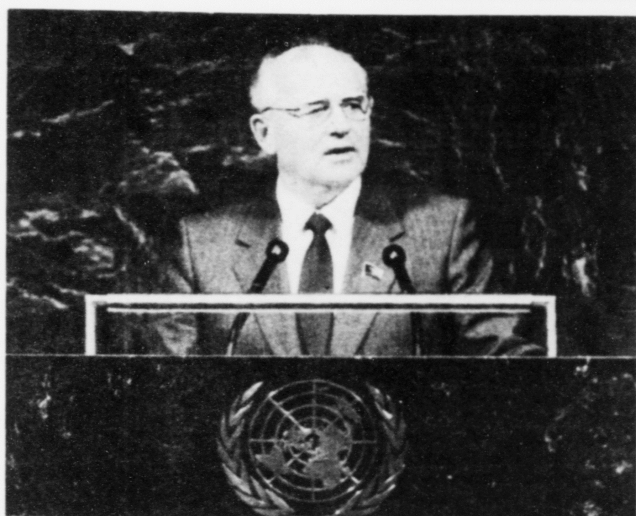

Vit eiga at líta á ætlanir Gorbachev

Hvussu nógv skulu vit líta á ætlanir og uppskot Gorbachevs um avvápnad og vápnáavmarkingar sum heild — og hvussu stórir er vilji NATO til at ganga hesum uppskotum á mót! Hetta eru nakrir av teimum spurningum, sum Sosialurin fer at viðgera í hósðagsblaðnum.

Vit tosa við ein av oddamonnunum á »International Institute for Strategic Studies« í London, sum er ein óheftur granskingsstovnur.

— Vit eiga at líta á ætlanir Gorbachevs, sigur James McCoy m.a. í samrøðuni.

Sosialurin hósðagin

arar ávarað ímóti handilsliga samarbeiði okkara við russar. Tey sovjetisk skipini, sum verða umvæld her, kunnu vera ein hóttað mót trygdini, hevur verið sagt.

Hesin spurningurin varð eisini frammi, tá triggir føroyskir tíðindamenn í farnu viku vitjaðu á NATO-høvuðsborgini í Bruxelles.

— Er tað ein hóttað mót NATO og trygdini, at føroyingar umvæla sovjetisk skip?

Tað var amerikanski kapteynurin Peter Swartz, sum starvast á amerikonsku stöðini í Bruxelles, ið svaraði spurninginum:

— Um stjórna tykkara góðtekur eitt slíkt samarbeiði við russar, so eigur

tað at vera í lagi. Kann eitt tilíkt samstarv gagna tykkara búskapi, so er tað bara gott. Vit amerikanarar hava eisini samstarv við Sovjet. Flestu lond hava okkurt samarbeiði við russar, og tað haldi eg vera gott, segði amerikanski kapteynurin.

jan

Okkum tørvar eitt føroyskt barnasjónvarp

Í Føroyum eru 11.633 børn millum 0 og 14 ár. Hesi børn treingja so hjartaliga til føroyskar sendingar, skrivur Oddvør Johansen í greinini

Nær fara børnini í Føroyum at fáa meira av føroyskum tilfari í Sjonvarpi Føroya?

Henda fyrispurningur loyvi eg mær at seta í hesum døgum, har tosað verður um viðkaða senditíð hjá okkara sjónvarpi.

Hvussu kann tað bera til her 100 ár eftir gitna jólafundin, at eitt føroyskt barn alt summarið á táb og eina drúga tíð eftir nýggjari ikki hoyrir mælt eitt einasta orð á móðurmálinum í Barnalotuni í landsins almenna sjónvarpi?

Teknifilmur í hópatali og við ógvuliga ójavnari dygd verða syndir við tjekkiskari/amerikanskari/danskari tekst ella talu. Hetta er bæði synd og skomm, og var tað í einum av grannalondum okkara, hevði har verið eitt ramaskrigg.

Hvat høvdu vit vaksnu sagt til at sæð filmar á ungarskum ella japanskum við ongari umseting? Kostar tað so nógv at lata fer, áhugaleikarar leggja røddir sínar á band, ella tíma tit ikki? Og — hvi

skal Sakaris Hammer stríðast nær um einsamallur við barnasendingini, hvi skiftast idnu meðarbeiðarar sjónvarpsins ikki at gera barnasendingar, eins og í t.d. Kjørbreit? Verður tað hildið at vera minni fint ella kanska litisvert?

Hetta mátti tvørturímóti verið ein avbjóðing, tí tað er krevjandi, men samstundis livsjáttandi at geva barnunum gott í beinið. Í Føroyum eru 11.633 børn millum 0 og 14 ár. Siga vit, at um annað av foreldrunum og ein pensionistur pr. barn hyggja at barnasendingunum samstundis, verða tað 35.000 hyggjarar til samans, so hetta er ikki eiti á.

Hvi verður í neyðini ikki nýtt at endursenda gott gamalt tilfar? Børnini treingja so hjartaliga til góðar føroyskar sendingar, ongantíð ov nógv, so tey ikki ørkymlast málsliga og mentanarlaga og fara av lagi í øllum parabol-hurlivasanum og kanska enda við at vera eins illa kálvtódd málsliga

Nær fáa børnini í Føroyum meira av føroyskum tilfari í sjónvarpinum, spyr Oddvør Johansen

sum nógv vóru tað í 1888.

Um sjónvarpið manglar pengar, skjóti eg upp, at lýsingainntøkurnar hjá sjónvarpinum fyrir ein part fara í kassan hjá Føroya framtíð — børnunum. Tey kunnu ikki vera dygd fyriruttan, um tey í framtíðini skulu halda liv í okkara gamla litla máli.

So kunnu vit vaksnu heldur royna at jótta amerikansku súpanina við teimum skandinavisku bollunum í.

Oddvør Johansen

Børnini ørkymlast málsliga og mentanarlaga í øllum parabolhurlivasanum

